

Kod przedmiotu

Kierunek

Instrumentalistyka

Specjalność

Gitara, Harfa, Akordeon

Typ przedmiotu

Specjalistyczny

Wymagania wstępne

Znajomość zasad harmonii w zakresie objętym programem nauczania szkoły muzycznej II stopnia.

Wymagania końcowe

Zaliczenie ze stopniem – kolokwium sprawdzające zakres wiedzy i umiejętności.

Cele kształcenia

Uporządkowanie i pogłębienie wiedzy teoretycznej z harmonii wraz z jej praktycznym zastosowaniem. Rozwinięcie umiejętności swobodnego posługiwania się strukturami harmonicznymi w tworzeniu, analizowaniu i wykonywaniu utworów muzycznych opartych na systemie dur-moll oraz na harmonice XX wieku.

Treści programowe nauczania

Semestr I:

Zagadnienia harmonii tonalnej (dur-moll): Łączenie trójdźwięków triady drogą najbliższą, harmonizowanie melodii, realizacja podstawowych rodzajów kadencji, swobodne łączenie trójdźwięków triady bez przewrotu, przewroty trójdźwięków triady, D^6_4 , trójdźwięki poboczne, progresja niemodulująca, dominanta septymowa, dominanta septymowa bez prymy, dominanta nonowa, dominanta nonowa bez prymy, trójdźwięki z dodaną sekstą, czterodźwięki septymowe i pięciodźwięki nonowe (akord chopinowski), alteracja niemodulująca. Układ dwu- trzygłosowy, zmienna ilość głosów. Swobody w prowadzeniu głosów. Faktura fortepianowa. Nuta pedałowa i nuta stała.

Semestr II:

Modulacja diatoniczna, chromatyczna i enharmoniczna.

Wybrane zagadnienia harmoniki XX wieku: Systematyka akordów. Organizacja nowoczesnych przebiegów harmonicznymi. Struktury interwałowe. Porządki powstałe z doboru współbrzmień. Porządki powstałe z wyboru materiału dźwiękowego. Układy tonalne. Porządki mechaniczne. Układy warstwowe.

Każde zagadnienie, po omówieniu teoretycznym, jest przez studentów realizowane w praktyce (analiza utworów, granie połączeń akordów w progresjach, realizacja wybranych zdań, tworzenie własnych konstrukcji harmonicznymi).

Efekty kształcenia (uczenia się) po ukończeniu przedmiotu

- w zakresie wiedzy

- Student posiada podstawowe wiadomości w zakresie praktycznego zastosowania wiedzy o harmonii i zdolność analizowania pod tym kątem wykonywanego repertuaru (K1_W13).
- Posiada wiedzę dotyczącą muzyki współczesnej w obszarze zagadnień harmonicznycch (K1_W09).

- w zakresie umiejętności

- Student dysponuje umiejętnościami niezbędnymi do tworzenia i realizowania własnych koncepcji artystycznych w obszarze konstrukcji harmonicznycch (K1_U01).
- Posiada biegłość w zakresie słuchowego rozpoznawania materiału muzycznego, zapamiętywania go i operowania nim (K1_U14).

- w zakresie kompetencji społecznych

- Student umie posługiwać się fachową terminologią z zakresu dziedziny muzyki (K1_K10).
- Jest przygotowany do efektywnego wykorzystania wyobraźni, intuicji, twórczej postawy i samodzielnego myślenia w celu rozwiązywania problemów (K1_K12).

Metody nauczania

Ćwiczenia (zajęcia grupowe)

Każde zagadnienie, po omówieniu teoretycznym, jest przez studentów realizowane w praktyce (analiza utworów, granie połączeń akordów w progresjach, realizacja wybranych zdań, tworzenie własnych konstrukcji harmonicznycch).

Nakład pracy studenta potrzebny do osiągnięcia efektów uczenia się

ROK	I		II		III	
SEMESTR	1	2	3	4	5	6
Punkty ECTS	2	2				
Ilość godzin w semestrze	30	30				
Rodzaj zaliczenia	zs	zs				
LEGENDA	zal – zaliczony; zs – zaliczenie ze stopniem; egz – egzamin; ed – egzamin dyplomowy					

Kryteria oceny

Aby uzyskać pozytywną ocenę, student w ciągu semestru systematycznie zalicza poszczególne partie materiału (zadania pisemne, granie określonych struktur harmonicznycch, analizy). Ostateczną ocenę uzyska podczas zaliczeniowego kolokwium – przeprowadzonego przez wykładowcę przedmiotu – realizując w formie pisemnej i praktycznej wybrane z wyżej wymienionego materiału zagadnienia.

Literatura (piśmiennictwo)

Reger Max *Przyczyńki do nauki modulacji*. Przekład i komentarz Magdalena Dziadek;
Sikorski Kazimierz *Harmonia cz. I i II*. PWM, Kraków 1984;
Wesołowski Franciszek *Materiały do ćwiczeń harmonicznycch*. PWM, Kraków 1978;
Wesołowski Franciszek *Nauka harmonii*. AM Łódź 1997;
Zieliński Tadeusz A. *Problemy harmoniki nowoczesnej*. PWM, Kraków 1983

Język wykładowy
Polski

Imię i nazwisko wykładowcy
dr hab. Olga Hans